

24th February 1961] [Sri N. K. Palanisami]

the House were reluctant to enter the Assembly for ten minutes. I want to know whether that discussion has taken place and if so, what has the Hon. the Leader of the House to say.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to know whether the hon. Member still continues to be under the leadership of the hon. Member, Sri Kalyanasundaram, and if not, when he broke away from him? (Laughter.)

MR. SPEAKER: The understanding was that I should speak with the hon. Member, Sri Kalyanasundaram.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The hon. Member, Sri Palanisami may be interestd to know what has happened.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Kalyanasundaram, is the only person who can be interested.

The next item, 'Non-official Business'.

III—NON-OFFICIAL BUSINESS.

'A. Bills.

THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (REGULATION OF TERMINATION OF EMPLOYMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 28 OF 1960).

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Industrial Establishments (Regulation of Termination of Employment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 28 of 1960) be taken into consideration.'

(Deputy Speaker in the Chair.)

Sir, as this Bill was given notice of last year, it still bears the year '1960'. It can later on be amended suitably if the Hon. Minister accepts it.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா 9 பிரிவுகளுடன் கூடிய ஒரு சிறிய மசோதா. இருந்தாலும், இது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான உரிமையை வழங்கக்கூடிய ஒரு மசோதா. இந்த உரிமை அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைக்கு முரணானது அல்ல. நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பதவியை ஏற்ற உடனேயே இத்தகைய ஒரு யோசனையை லேபர் அட்வைசரி போர்டு முன்பு ஒரு முறை கொண்டு வந்தார். ஆனால் ஒரு சிலர் அதை ஆட்சேபித்தார்கள் என்கின்ற காரணத்திற்காக அது இன்னும் மசோதாவாக இந்த சட்டசபை முன்பு வரவில்லை. இதை ஆட்சேபித்தவர்கள் யாரும் இந்தச் சபையில் அங்கத்தினராக இல்லை. ஆனால், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய நண்பர் சின்னதுரை அவர்களும் நானும் இந்த மசோதாவினுடைய யோசனையை ஆதரித்தோம். அமைச்சர் அவர்களும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

அதை ஆதரித்தார்கள். அவர்களுடைய யோசனைதான் அது. அப்படியிருக்க, என்ன காரணத்திற்காகவோ இந்த மசோதா இன்னும் கொண்டுவரப்படவில்லை. நான் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய மசோதா அநேகமாக அரசாங்கம் தயாரித்துள்ள அடிப்படையிலேதான் இருக்கிறது. சில முதலாளிகள் இதை ஆட்சேபிக்கலாம். சில தொழில் சங்கங்கள் கட்டாயமாக இதை ஆட்சேபிக்கலாம். தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு இல்லாதவர்கள் இதை ஆட்சேபிப்பார்கள். தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பு இருக்கக் கூடியவர்கள், தொழிலாளர்களிடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் இந்த மசோதாவை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் என்ன? ஒரு முதலாளி ஒரு தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கினால் எந்த அடிப்படையில் நீக்கவேண்டும் என்பதும் அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்கு தொழில் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்பதும் தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம். தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கவே கூடாது என்று இந்த மசோதா தடை செய்யவில்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு அதிகமாக சர்வீஸ் போட்ட தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றால் எந்த அடிப்படையில் நீக்க வேண்டும், அப்படி நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்கு அதன் பேரில் அதிருப்தி இருக்குமானால் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தொழில் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்துகொண்ட பிறகு, அந்தத் தீர்ப்பிற்கு இருதரப்பினர்களும் கட்டுப்படவேண்டும் என்று மசோதா கூறுகிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு எந்தக் கோர்ட்டிற்கும் போகக்கூடாது என்றும் இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. தொழில் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்துகொண்ட உடனேயே தொழிலாளியை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்ப்பு கொடுத்துவிட முடியாது. தகுந்தபடி விசாரணை செய்து, சாட்சியங்களைக் கேட்டுவிட்டுத்தான் எது நியாயம் என்று தோன்றுகிறதோ அதன்படி முடிவு கூறப்படும். அல்லது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளியை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லாவிட்டாலும் வேலையிலிருந்து நீக்கியது தவறு என்ற காரணத்தினால் குறைந்தபட்சம் அந்தத் தொழிலாளிக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு அளிக்கலாம். வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளியை கட்டாயமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் தீர்ப்பு கூற வேண்டும் என்ற அந்த அளவிற்கு உரிமை கிடையாது. ஒரு குறுகிய அளவிற்குத்தான், அதாவது தொழிலாளிக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமை இருக்க வேண்டிய அளவிற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் மறுப்பதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லை.

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்தார் என்ற காரணத்திற்காகக்கூட இதை மறுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஆலோசித்திருக்கக்கூடிய அடிப்படையில்தான் நான் இந்த மசோதாவை தயாரித்திருக்கிறேன். இந்த மசோதா இன்னும் அவசரமாக இருக்கிறது என்பதையும் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 1958-ல் வெளியிடப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பின் விளைவாக முதலாளிகளுக்கு அநேகமாக தெம்பு அதிகரித்துவிடுகிறது. தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கினால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறைப்படி அரசாங்கம் உத்தரவிட்டுத்தான் அந்தத் தொழிலாளியை வேலையிலிருந்து நீக்கியது நியாயமா இல்லையா என்பதை ஒரு தொழில் கோர்ட்டு விசாரிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்கள் தொழில் கோர்ட்டிற்கு போக முடியாது. அரசாங்கம் அம்மாதிரி உத்தரவிடுவதற்கு மிகுந்த தயக்கம் காட்டுகிறது. வண்டலூரில் 250 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும் அதை தொழில் கோர்ட்டிற்கு அனுப்ப முடியவில்லை. அதேமாதிரி நண்பர் சின்னதுரை அவர்களைத் தொழிற்சங்கத் தலைவராகக் கொண்ட இடத்தில் மேட்டப்பாளையத்திலும் சொம்ப காலதாமதம் ஆயிற்று. குமாரசப் பாளையம் சுந்தரம் டெக்ஸ்டைல்ஸ்-ல் 30 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். இன்று வரையில் அதை கோர்ட்டிற்கு விடவில்லை. நமன சமுத்திரத்தில் 160 தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு சூழ்ச்சி செய்து வேலையிலிருந்து நீக்கினார்கள். முதலில் தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பிற்கு விட முடியவில்லை. மூன்று மாதங்கள் கழித்து விட்டார்கள். அதன் விளைவு என்ன ஆயிற்று? லேபர் கோர்ட்டு அவர்களை வேலைக்கு திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கூறியும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அப்பீல் செய்து அந்த முடிவை தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு எவ்வளவோ வசதி இருக்கிறது. பண வசதி, வக்கில் வசதி இவைகளெல்லாம் இருக்கிறது. சட்டங்களை அர்த்தப்படுத்துவதற்கு கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு திறமையாக சட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டாலும் கூட, அதற்கு இரண்டு வித அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறை இருப்பது சகஜம். அர்த்த வித்தியாசம் ஏற்பட முடியாதபடி அவ்வளவு திறமையாக சட்டங்களை தயாரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நம்முடைய நாட்டில் நிபுணர்கள் இல்லை. எவ்வளவு நிபுணத்துவத்தோடு எழுதப்பட்டாலும்கூட அதைவிட அதை திருப்பி அர்த்தப்படுத்துவதற்கு நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படிக்கூட சொல்லக் கூடாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அர்த்தப்படுத்துவது தானே, அவ்வளவு திறமையான நீதிபதிகள் என்று கொன்னேன். 1958-ம் வருஷத்திலே ஒரு தீர்ப்பிலே முதலாளிகள் இஷ்டப்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

பட்டால் தன் கீழ் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு அதிகாரம் உண்டு என்று திட்டவட்டமாக ஒரு நீதிபதி தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார். அதன் விளைவாகத் தான் இப்பொழுது தொழில் துறையிலே சீர்கேடு ஏற்பட்டு வருகிறது. தொழில் துறையிலே அமைதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம், உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.. அப்படியானால் அதற்குரிய சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். பெரும்பாலான வேலை நிறுத்தங்கள், தொழில் தகராறுகளை ஆராய்ச்சி செய்வோமேயானால், பழி வாங்குவதுதான் முக்கியமான காரணமாக இருந்திருக்கிறது. அகாரணமாக தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவது, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவது, இவைகள் பெரும்பாலான தொழில் சச்சரவுகளுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் காரணங்களை நீக்கவேண்டியது அவசியம். தொழிலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டுமானால் என்னென்ன காரணத்திற்காக நீக்கப்படலாம், எந்தெந்த முறையில் நீக்கப்படலாம், அப்படி நீக்கப்பட்பாலும் அப்பீல் செய்து கொள்ளுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று சட்டம் செய்தால், அப்பொழுது தொழிலாளிகள் அப்பீல் செய்து கொள்ள முடியும். இது சம்பந்தமாக தகராறுகள் ஏற்படாது. அரசாங்கத்தின் வேலையும் கணிசமாகக் குறையும். நேற்றைய தினம் ஹெளசிங் போர்டு மசோதா மீது பேசும்பொழுதுகூட, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தமாதிரிப் பிரச்சனைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார். அது போல பழி வாங்குவதற்காக தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவது, முதலாளி தொழிலாளிகளிடையே இருக்கக்கூடிய சாதாரணப் பிரச்சனை. இதுபோன்று ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாத் தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையும் அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அவர்கள் உத்தரவிட்ட பிறகுதான் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு சங்கடம் ஏற்படுகிறது. தொழிலிலே அதிருப்தியும் ஏற்படுகிறது. அதனால் தொழில் சச்சரவுகள் வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இப்படி சட்டத்தை இயற்றிவிட்டால் சட்டத்தின்மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு உரிமை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திற்கு வேலைப்பளு ஓரளவுக்குக் குறையும். தொழிலாளர்களுக்கும் உரிமை கிடைக்கும். இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளிகளின் உரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும். தொழில் சச்சரவுக்கான ஒரு முக்கியமான காரணத்தை அகற்றிய பெருமை இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் ஏற்படுமென்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவிலே மூன்றாவது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால்,

“ No employer shall dispense with the services of an employee employed continuously for a period of not less than six months, except for a reasonable cause and without giving such employee

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

at least one month's notice or wages in lieu of such notice, provided however that such notice shall not be necessary where the services of such employee are dispensed with on a charge of misconduct supported by satisfactory evidence recorded at an enquiry held for the purpose."

இதை நான் கேட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட் ஆக்ட்டி-
விருந்துதான் எடுத்திருக்கிறேன். இதேமாதிரி உரிமையை
பீடித் தொழிலாளிகள் சட்டத்திலேயும் சேர்க்கவேண்டு
மென்று கருதி அமைச்சர் அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.
அந்த உரிமை எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் இருக்கவேண்டு
மென்ற முறையிலே நான் இதிலே சேர்த்திருக்கிறேன். வேலையி
லிருந்து தொழிலாளிகளை நீக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்ல
வில்லை. வேலையிலிருந்து நீக்குவதற்கு என்னென்ன முறைகள்
அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்ல விரும்பு
கிறேன். அடுத்தபடியாக நான் சொல்லியிருப்பது இது தான்.

"An employee discharged, dismissed or retrenched may
appeal to the Labour Court or to such authority and within such
time and in such manner as may be prescribed whether on the ground
that there was no reasonable cause for dispensing with his services
or on the ground that he had not been guilty of misconduct as
held by the employer or on the ground that the punishment by
way of dismissal or discharge or termination for misconduct is
too severe or on the ground that the employer did not retrench
him in good faith."

இதுதான் இதிலே குறிப்பிடக்கூடிய விஷயம். குடியாத்தம்
மில்லிலே ஒரு தொழிலாளியை, முக்கியமான தொழிற்சங்கத்
தலைவர்களிலே ஒருவரை காண்டினில் தயாரிக்கப்பட்ட
பொருள்கள் திருப்திகரமாக இல்லை என்கிற காரணத்திற்காக,
அந்தக் காரணம் சிப்பந்திகளைக் கண்டித்ததற்காக வேலையி
லிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் அமைச்
சரிடம் சொல்லி கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிறது. தகுந்த
முறையில் விசாரணை செய்யப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர்
அவர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச்
சபையில் வேண்டுமானால் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.
வேண்டுமென்றே பழி வாங்கும் நோக்கத்துடன் அந்தத்
தொழிலாளி நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். இருந்தாலும் அரசாங்கம்
அவரை வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தரவிட முடியாத
நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கையைப் பலப்
படுத்துவதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை நான் கொண்டுவர
வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற
விரும்புகிறேன். நாம் சோஷலிசம் போன்ற சமுதாயத்தை
உருவாக்க விரும்புகிறோம் என்று பார்லிமெண்டிலும், சட்ட
சபைகளிலும், திட்டங்களிலேயும் கூறிவிட்டு இந்த அற்ப
உரிமையைக்கூட தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று
சொன்னால், தொழிலாளிகளை திட்ட வேலைகளில் உற்சாகப்படுத்த

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1961]

முடியாது. முதலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைக் கருதியாருடைய உரிமையையும் கட்டுப்படுத்துவது நியாயம். தேசத்தின் நலம்தான் பிரதானமே ஒழிய, தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் நலன் பிரதானமல்ல. நம் நாடு தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, தொழிலாளிகளுக்கு இந்த உரிமையை வழங்க வேண்டியது, வெல்பேர்ஸ்டேட்டை அமைக்க விரும்பக்கூடிய அமைச்சர்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமையாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், ஏற்கெனவே சர்க்கார் உத்திரவிட்டாலும்கூட, நீதிபதிகள் அதை நிராகரிக்கக்கூடிய மனப்பான்மை இருக்கும். நீதிபதிகள் சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணுவதில் காலப்போக்கை அனுசரித்து அர்த்தம் பண்ணுவது ரொம்பவும் அவசியம். அப்படி அர்த்தம் பண்ணக்கூடிய நீதிபதிகள் கைவிரலால் எண்ணக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்னும் பழைய சம்பிரதாய முறைப்படி நடப்பவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். காலப்போக்கை அனுசரித்து, தேசத்தின் இலட்சியம் நிறைவேற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடிய நீதிபதிகள் அதிகம் இல்லை என்று என் வாயால் சொல்லவில்லை, நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்களே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக திடீரென்று நீதிபதிகளை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இனிப் பொறுக்கக்கூடிய நீதிபதிகளையாவது அந்த அடிப்படையில், நம்முடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்றும் அளவில், காலப்போக்கை அனுசரித்து சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணக்கூடிய நீதிபதிகளை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமது அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. நீதிபதியாக ஆவதற்கு அமைச்சர்களுடைய தயவு வேண்டியிருக்கிறது. ஜனாதிபதியின் தயவு வேண்டியிருக்கிறது. நீதிபதிகள் ஆனபிறகு அவர்களை அந்தப் பதவியிலிருந்து அகற்றுவதற்கு நியமித்தவர்களுக்கே அதிகாரம் கிடையாது. அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது அவசியமென்று நானும் கருதுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I want to know how it is relevant to this Bill. The Bill does not relate to appointment of Judges of High Court. I hope the hon. Member will not go out of the way.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Since you are presiding over this House, I am in your hands. I am bound to obey your ruling. But it is for you to satisfy yourself whether it is relevant or not.

இதுவரைக்கும் வந்திருக்கிற தீர்ப்புகள் தொழிலாளிகளுக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன. சட்டத்தில் இருக்கும் கோளாறுகள் மட்டுமல்ல, நீதிபதிகள் மனப்பான்மையில் இருக்கிற கோளாறு

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

களும் காரணம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே இந்த சபையிலே இதை எடுத்துக்கூற விரும்பினேன். அந்த அர்த்தத்தில் இது சம்பந்தம் உடையது என்று உதவி சபாநாயகருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் ஒட்டு அளித்து சம்பளம் பெறும் நீதிபதிகள் காலப்போக்கை அனுசரித்து சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணுவதில்லை என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, தனிப்பட்ட எந்த நீதிபதி மீதும் நான் குற்றச்சாட்டுக் கொண்டுவரவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தீர்ப்புகளைப் பற்றியும், அவற்றை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதற்கு அங்கத்தினருக்கு உரிமை உண்டு. நீதிபதிகளின் மனப் பான்மையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு உரிமையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எந்த நீதிபதியினுடைய நடத்தையையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. பொதுவாக, நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Judges should not live in ivory towers. They should march with the times”.

பிரதம மந்திரி சொல்லாத வார்த்தைகளை நான் பேசவில்லை. அவர் சொல்லியிருக்கிற வார்த்தைகளைத்தான் சொன்னேன். நான் சொன்னது அவமதிப்பு ஆகுமானால், நம்முடைய பிரதம மந்திரிதான் முதல் குற்றவாளியாக இருப்பார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் சொன்ன அதே வார்த்தையைத்தான் நானும் சொன்னேன். (குறுக்கீடு).

அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஒருவித அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம், இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒருவித அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் நான் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி இந்தப் பக்கத்தில் இருந்தாலும் சரி ஒரேவிதமான அர்த்தம்தான் செய்துகொள்வேன். எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் நான் ஒரே மாதிரியாகத்தான் பேசுவேன். இடத்தை அனுசரித்து பேசவே கூடாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னது அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் சொல்லி இருக்கிறார். சட்ட சபையில் பேசுவதாக இருந்தால் சில உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை அனுசரித்துத்தான் பேசவேண்டும். அதற்கு என்று சில விதிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அனுசரித்து பேசுவதுதான் நல்லது. அதே மாதிரி வெளியில் பேசுவது என்றால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய லாப நஷ்டத்தை அவர் அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் சட்டத்திற்குட்பட்டுதான் பேசவேண்டும் என்று சொன்னார். வெளியில் அதே மாதிரி பேசுவதாக இருந்தால் அதன் லாப நஷ்டத்தை அவர் அனுபவிக்க வேண்டியதுதான்.

[24th February 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM :

இங்கே பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமைதான் பார்லிமெண்டில் பேசுவதற்கும் இருக்கிறது. ஆகவே இங்கே பேசுவதும் பார்லிமெண்டில் பேசுவதும் ஒன்றுதான், என்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னதையே தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அது சட்டத்திற்கு புரம்பானது என்று கருதினால் அதை ஒதுக்கி விடலாம். அதை கனம் உதவி சபாநாயகருடைய தீர்ப்புக்கு விட்டு விடுகிறேன். நீதிபதிகள் சட்டத்தை அனுசரித்து தீர்ப்புக் கொடுப்பது என்று இல்லாமல் கொள்கை அளவில் தீர்ப்பு கொடுப்பதாக இருக்கிறது. காலத்திற்கு அனுசரிக்காமல் தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சந்தர்ப்பத்திற்கு தக்கவாறு தீர்ப்பு கொடுப்பதாக இருக்கிறது. நான் ஆரம்பத்தில் சுட்டிக் காட்டியது போல்

‘Parliament has not yet passed an Act preventing any private employer taking steps to improve his services to the people.’

என்று ஒரு நீதிபதி அவர் தன்னுடைய தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதிலிருந்து அவர் எந்த அளவில் அவர் தன்னுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார் என்பது தெரியவரும். அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்ப்பில் தனி உடைமைக்கும் சர்க்கார் துறைக்கும் இருக்கக்கூடிய வித்யாசம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

* * * * *

தனியார் துறைக்கும் பொதுதுறைக்கும் வித்தியாசமாக தீர்ப்புக் கொடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய தீர்ப்பினால் தொழிலாளர்களுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுக்கும் தீர்ப்பின் மூலமாக முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்குவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. அதிகாரம் கொடுக்கப்படுவதாக ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப் போக்குவதற்குத்தான் இந்த மசோதா அவசியமாகவும் அவசரமாகவும் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் இப்படி தீர்ப்புக் கொடுப்பதினால் சட்டத்தில் ஏதாகிலும் ஓய்வூதிய இருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஓய்வூதிய இருக்கக்கூடாது. அந்த ஓய்வூதிய இல்லாமல் செய்துவிட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

* * * * *

ஆகவே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால் தான் தொழில் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்கள் தவிர்க்கப்படும். அப்படி தவிர்க்கப்பட்டு அமைதி ஏற்படும். தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சக்சரவுகள் குறையும். அதற்கு ஏற்ற வழிவகை இதன் மூலம் ஏற்படும். அதற்குத்

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

The motion was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Industrial Establishments (Regulation of Termination of Employment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 28 of 1960) be taken into consideration’.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் அதிக நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைப்பற்றியும் இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முக்கியத்தைப்பற்றியும் முதன்முதலாக தொழில் சங்கத் தலைவர்கள் முதலியோர் எடுத்துறைத்தார்கள். இங்கு இப்பொழுது அமைச்சராக வீற்றிருக்கிற நம்முடைய கனம் அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். யாது காரணத்தினாலோ இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர மறுத்தனர். அதன் காரணம் என்ன என்பதும் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா சர்க்காருடைய தரப்பிலிருந்தே கொண்டுவந்திருக்க வேண்டியது. யாது காரணத்தாலோ அப்படிக் கொண்டுவர முடியாமல் போய் விட்டது. அதனால்தான் இது ஒரு தனி நபர் மசோதாவாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவின் அவசரத்தையும் அவசியத்தையும் அதன் கருத்தையும் அதிகமாக எடுத்து இங்கே விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. முதலாளிகள் எது தங்களுக்கு நல்லது என்று அறிந்து அதன்படி நடப்பவர்களாக இல்லை. இரண்டொரு முதலாளிகள் நல்லது எது என்று அறிந்து நடப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட இரண்டொரு தொழிலாளர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையினால் தொழிலாளர்களிடையே எவ்வளவோ மனக் கசப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்ளாத காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றம் எந்த அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது தடைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலாளிகள் இன்றைக்கு உணர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தக்க முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி எல்லாம் பலன் அளிக்காமல் போய் விட்டன. எந்த ஒரு காரணத்தாலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் இருப்பது சரியல்ல என்பதை முதலில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த மசோ

[Sri P. S. Chinnadurai] [24th February 1961]

தாவை இப்பொழுது நிறைவேற்றித்தர ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, அரசாங்கமே கொண்டுவந்து இதே கருத்துக்களுடன் நிறைவேற்றலாம். ஆகவே இதே கருத்துக்களைக் கொண்டு சர்க்காரை ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று உறுதி கூறினால் அது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ரொம்பவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சாதாரணமாக தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் நீக்குவதை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மசோதா. குறிப்பாக முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய சச்சரவுகளை இந்த ஒரு சிறிய மசோதாவினால் நிறுத்திவிட முடியுமா என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப்போலவே சர்க்கார் தரப்பிலேயே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிக விரிவான ஒரு மசோதாவை அதிக விரைவில் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக முதலாளிகளுடைய மனப்பான்மை எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஏதோ முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை நாம் நிறுத்தி விட்டால் அவர்களால் கோர்ட்டிக்குப் போக முடியாது என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு மனப்பான்மை இப்பொழுது அவர்களிடத்தில் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் அவர்களுக்கு பலன் கிடைக்கவில்லை. சாதாரணமாக ஏதாவது சர்க்கை ஏற்பட்டால் விசாரணை நடத்திவிட்டு அதன்படி தீர்ப்பு வாங்கி தொழிலாளர்களுக்கு பாதகமாக சாட்சிகள் இருக்கின்றன என்று முடிவு செய்து தொழிலாளர்களை நிறுத்துவதற்கு வழி இருக்கிறது. விசாரணை செய்தோம் சாட்சிகள் சரியாக இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் ஸ்டான்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது. அதன் காரணம் என்னவென்றால் சாதாரணமாக 500 தொழிலாளர்கள் இருந்தால் விசாரணையின்போது சுமார் ஐம்பது அல்லது அறுபது பேர்கள் விரோதமாக சாட்சி சொல்லலாம். அதனால் சாட்சி சரியில்லை என்று சொல்லிவிடமுடியாது சுமார் ஐந்துறு பேர்களில் எல்லோரும் சரியாக சாட்சியம் சொல்லுவார்கள் என்று நம்ப முடியாது. ஏனென்றால் இந்த ஐம்பது பேர்களும் முதலாளிகளுடைய கையாட்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய சாட்சிகளை நிகார்ட்டில் வைத்துக்கொண்டு அது சரியில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அந்த அளவில் முதலாளிகள் தீர்ப்புகளை வாங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் எந்த விதத்திலும் கோர்ட்டிக்குப் போக முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த அதிகாரத்தை சர்க்கார் கோர்ட்டிக்குக்

24th February 1961] [Sri J. Matha Gowder]

கொடுத்து விடலாம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் லேபர் கமிஷனருக்குக்கூட ரெகமன்ட் செய்ய முடியவில்லை. தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடக்கூடிய சிபாரிசும் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்போக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரே இது சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மிகவும் முக்கியமானதும் அவசரமும் அவசியமும் ஆனது. இப்படிக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு உடனடியாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் 10-00 a.m.
அவர்களே, இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கும் ஷரத்துக்கள் ஏற்கனவே நம்முடைய சட்டசபையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் தொழில் சட்டங்களில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்காக வகுத்த சட்டத்திலேயும், பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு வகுத்த சட்டத்திலேயும் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் காரணமில்லாமல் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்கள் நேடியாக அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஷரத்தை நாம் இந்த இரண்டு சட்டங்களிலும் போட்டிருக்கின்றோம். அதேவிதமான ஷரத்து கொண்ட தனிச் சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்பது சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரினுடைய நோக்கமாகும்.

அதற்காக 1957-ம் வருஷ இறுதியிலேயே ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியது. இது சம்பந்தமான ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றினால் பல தொல்லை, தொந்தரவுகள், இப்பொழுது கோர்ட்டுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகள் எல்லாம், கோர்ட்டுக்குச் செல்லாமலேயே, ஏதோ ஒரு லேபர் கமிஷன், அலிஸ்டன் கமிஷனர் என்ற அதிகாரியின் முன்னிலையிலேயே தீர்ந்துவிடும். இதனால் கோர்ட்டுகளுக்குக்கூட வேலை கொஞ்சம் குறைந்துவிடும் என்று நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினோம்.

மத்திய சர்க்காரிலே அதைப் பரிசீலனை செய்து, இந்தவிதமான மசோதா நிறைவேற்றுவதிலே இரண்டு மூன்று ஆட்சேபணைகள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றினால் இப்பொழுதிருக்கும் தொழிற் சங்கங்களுடைய பலம் குறைந்துவிடும். It will weaken the influence of the trade union என்பது அவர்களுடைய முதல் ஆட்சேபணை. எந்தக் காரணத்தினாலாவது முதலாளி ஒரு தொழிலாளியை வேலையி

[Sri R. Venkataraman] [24th February 1961]

லிருந்து நீக்கியவுடன், அந்தத் தொழிலாளி தானாகவே கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய உரிமை கொடுத்துவிட்டால், அவர் தொழிற் சங்கத்தினுடைய அங்கத்தினராக இருக்கமாட்டார். அவர் தொழிற் சங்கத்தின் பலத்தை வைத்தோ அதன் மூலமாகவோ தனக்கு உரிமை பெற முயற்சி செய்யமாட்டார். ஆகவே, தொழிற்சங்க இயக்கத்தினுடைய பலம் குறைந்துவிடும் என்பது முதலாவது ஆட்சேபணை. இரண்டாவது, அவர்கள் கண்மூடித் தனமாக எல்லாக் கேஸ்களிலும் அப்பீல் போட்டுக்கொண்டிருந்தால், நடைமுறையில் பல தொல்லை, தொந்தரவுகள் வந்து விடும், நிர்வாகத்திலே கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பது. மூன்றாவது காரணம், தொழிற்சாலைகளில் கட்டுப்பாடு குறைந்துவிடும். ஆகையால், இதை நன்றாக ஆலோசித்து, சட்டம் அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை கூறினார்கள்.

அதற்குமேல் ராஜ்ய சர்க்கார் இதை நம் ராஜ்யத்திலுள்ள தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டில் வைத்தது. இந்த ராஜ்ய தொழிலாளர் ஆலோசனை போர்டானது முக்கூட்டு போர்டாகும். அதில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும், ராஜ்ய சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும், இருக்கிறார்கள். அதில் இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி விவாதித்தோம். விவாதிக்கும் நேரத்தில், இதை இரண்டு மத்திய தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொண்டன. ஆனால், மூன்றாவது மத்திய சங்கம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கூறிய காரணம், தங்களுடைய தொழிற் சங்கத்தினுடைய பலம் குறைந்துவிடும் என்பது. அதற்கு மாற்றாகக்கூட சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்பட்டன. கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், தனியாக தொழிலாளி நேரடியாகச் செல்லக்கூடாது தொழிற் சங்கத்தின் மூலமாகத்தான் செல்லவேண்டும் என்ற நியதியை உண்டாக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்தோம். அவ்வாறு செய்வதென்றால், நாம் இப்பொழுது நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்குச் சொந்த உரிமை கொடுக்கிறோம் என்ற நிலைமை மாறி, இப்பொழுது இருக்கும் சட்டம் மாதிரியே கொஞ்சம் கிட்டத்தட்ட வந்துவிடும். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், இப்பொழுது சர்க்கார் அனுமதித்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, தொழிற் சங்கங்கள் அனுமதித்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்ற நிலைமைதான் உண்டாகும். ஆனால், நாம் உத்தேசித்திருந்த சட்டத்தில், தானாகவே தொழிலாளி தனக்கு ஏதாவது வேலையிலிருந்து நீக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், அதைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு நேரடியாக கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான கருத்து ஒற்றுமையும் ஏற்படவில்லை. ராஜ்ய சர்க்கார் இதை ஒரு முறை நம்முடைய ராஜ்ய ஆலோசனை போர்டில் வைத்து விவாதம் செய்து பார்த்தது. அதில் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை.

24th February 1961] [Sri R. Venkataraman]

அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காரும் இதை இந்தியன் லேபர் கான்ப்ரென்ஸ் என்கிற முக்கூட்டு மகாநாட்டிலே விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த முறையிலே இந்த ஷரத்துக்களை நாம் அகில இந்திய முக்கூட்டுத் தொழிலாளர் மகாநாட்டிலே வைத்து விவாதம் செய்தோம். அந்த மகாநாடு சென்னையில் தான் நடந்தது. அந்த விவாதத்தில்கூட ஒருவிதமான நல்ல ஒற்றுமையும் ஏற்படவில்லை. இரண்டு தொழிற் சங்கங்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. அவைகூட சற்று மாறுபட்ட கருத்துடன் தான் ஏற்றுக்கொண்டன. அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் இதை முழுதும் வரவேற்று, அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தெரிவித்தது. ஆனால், ஹிந்து மஸ்தூர் சபா தொழிற் சங்கம், தொழிலாளிகளுக்குத் தனி உரிமை கொடுக்கக்கூடாது, தொழிற் சங்கம் மூலமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஷரத்து போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், 'இது அவசியம் இல்லை, இது வைப்பதன் மூலமாக நம்முடைய தொழிற் சங்க இயக்கம் பலவினமாகப் போய்விடும்' என்று சொல்லியது. முதலாளிகளும், 'இது அவசியம் இல்லை, இப்பொழுதிருக்கும் நிலையிலேயே சர்க்கார் போதுமான பாதுகாப்பு அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். தொழிற் சட்டங்கள் செய்கின்ற நோத்தில் நாம் 'கன்வென்ஷன்' ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, கூடுமானவரை முக்கூட்டு மகாநாடுகளிலே விவாதித்து அங்கு ஒரு பொதுவான அபிப்பிராயம் சேகரித்து, அதன் பின்புதான் சட்டங்களைச் செய்வது என்ற நல்ல முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்தமுடிவின் படி 1950-லிருந்து இந்தியன் லேபர் கான்ப்ரென்ஸிலே பெருவாரியாக பல சட்டங்களைப்பற்றி விவாதித்தோ அல்லது பிரத்தியேகமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இன்டஸ்ட்ரியல் கமிட்டிகளில் விவாதித்தோ சட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஏகோபித்த முடிவு இருந்தால்தான் சட்டம் செய்யவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. அம்மாதிரி அபிப்பிராயம் இல்லை. ஆனால், பொதுவாக, தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும், முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்பது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் லட்சியமாகும். அந்த லட்சியத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இப்பொழுது இந்த மசோதாவுக்குப் போதுமான அளவு ஆதரவு, கருத்து ஒற்றுமை எல்லோரிடத்திலும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயப்படி, இவ்விதமான சட்டம் முதலாளிகளுக்கு உதவி கரமாக இருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் சாதகமாக இருக்கும் என்பதுதான். ஆனால், என்னுடைய தனி அபிப்பிராயத்தை வைத்து எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால் தான் மற்ற தொழிற் சங்கங்கள், முக்கூட்டு மகாநாட்டில் இருக்கும் பிரதிநிதிகள் எல்லோரையும் கலந்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்து பின்பு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொண்டுவராமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். . .

[Sri R. Venkataraman] 124th February 1961

இதற்கிடையில் ஹைகோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பு ஒன்று ஏற்பட்டதன் காரணமாக தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கினால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. தொழிலாளர்களை நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு வேலையிலிருந்து எடுத்துவிடலாம் என்று தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு முன்னால் கொடுத்த டீப்ரீம் கோர்ட்டு, பெடரல் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளுக்கு முரணாக இருந்தால், அந்தத் தீர்ப்பின் பேரில் அப்பீல் செய்த பிறகு, முதலில் கொடுத்த ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பானது 'ஸ்டேட் ஆஃப்ட்' செய்யப்பட்டு விட்டது. அவ்வாறு பரிசீலித்து மீண்டும் வேலைக்கு வைக்கக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது என்று அப்பெல்லெட் கோர்ட்டு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கும் காரணத்தால் ஓரளவு பழைய நிலைமை மீண்டும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு முற்றிலும் இல்லை என்ற நிலைமை இல்லை. பாதி அளவுக்காவது பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பாதுகாப்பின் படிதான் நாம் இன்றைக்குப் பல கேஸ்களை கோர்ட்டுகளுக்கு அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த நிலைமையில் நாம் முக்கூட்டு மகாதாடு மீண்டும் கூட்டி, இதில் எல்லாத் தரப்பினுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டு, கூடுமானவரை எல்லோருடைய சம்மதத்தின் பேரில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால், இப்பொழுது இந்த மசோதாவை நாம், ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இல்லாமலிருக்கின்றபோது, நிறைவேற்ற வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதை கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வாபஸ் பெறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீண்டும் சர்க்கார் இதை ஸ்டேட் ஆலோசனை போர்டு முன்வைத்துக் கொண்டுவந்து விவாதிக்கும். அதில் திரு. கல்யாணசுந்தரம், திரு. சின்னதுரை போன்றவர்கள் ஒத்துழைத்து, தொழிலாளர்கள் பக்கத்தில் ஒரு தல்ல ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் வரும்படியாகச் செய்து ராஜ்ய சர்க்காரைப் பலப்படுத்தினால் சர்க்கார் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அந்தவிதமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், மூன்று தரப்பினரும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று அர்த்தப்படும் படியாகச் சொன்னார்கள். தொழிற் சங்கங்களிடையே ஒருமனப்பட்ட அபிப்பிராயம் வந்தால், இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவருவதற்கு முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

24th February 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்கள் சொன்ன காரணங்களில் ஒன்று, தொழிற் சங்கங்
களில் ஒன்று இதை ஆதரிக்கவில்லை, அகில இந்திய தொழிற்
சங்கக் காங்கிரஸ் இதை ஏற்றுக்கொண்டது. ஹிந்து மஸ்தூர்
சபாவும் ஏற்றுக்கொண்டது என்பது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்திய தேசிய
தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் இதை ஆதரிக்கவில்லை. இம்மாதிரி
சட்டம் வந்தால் தொழிலாளர்கள் நேரடியாக லேபர் கோர்ட்
டுக்குப் போய்விடுவார்கள், ஆகையால் கூடாது என்ற கருத்
தைச் சொன்னார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அதுதான் முக்கியமான
காரணமா ஒத்திப் போட்டதற்கு? முதலாளிகள் எதிர்ப்பு
எப்போதும் இருக்கும். முதலாளிகள் வரவேற்பார்கள் என்று
நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெற்றுத்
தான் ஆகவேண்டுமா? இந்திய தேசிய தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ்
னுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றுச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது எல்லா
வற்றையும் ஸ்டேட் ஆலோசனை போர்டில் விவாதித்தோம். அதன்
முடிவு எப்படியிருக்கும் என்று இப்பொழுதே சொல்வதற்கில்லை.
கருத்து ஒற்றுமை இல்லாத நேரத்தில், 'ஒற்றுமை ஏற்பட்டால்
என்ன செய்வது?' என்று 'ஹைபோதடிகல்'-ஆகக் கேட்கும்
கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியாது. கனம் திரு. கல்யாண
சுந்தரம் அவர்கள் சொல்வது முற்றிலும் சரியல்ல. இந்திய தேசிய
தொழிற் சங்கக் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கவில்லை. ஹிந்து மஸ்தூர்
சபாவும் இப்படியே இருக்கும் நிலைமையில் வரவேற்கவில்லை.
தொழிற் சங்கம் மூலமாகத்தான் செய்யவேண்டும் என்று மாற்றி
யமைக்கக் கோரியது. ஆகையால்தான், ஏகோபித்த அபிப்பிராயம்
இல்லாத காரணத்தால், அதைப்பற்றி சர்க்கார் இன்னும் பரி
சீலனை செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. அதை
மீண்டும் ராஜ்ய போர்டில் வைத்து யோசனை செய்யலாம் என்று
சபை முன்வைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இப்
பொழுது இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இயலாமலிருக்
கிறது. ஆகவே, இதை வாபஸ் பெறும்படியாக கனம் அங்கத்தினர்
அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதை வோட்டுக்குவிட்டு
நிராகரிக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. இதை
நிறைவேற்றுவதானால் ஏகோபித்து நிறைவேற்ற வேண்டும்
என்பது என் நோக்கம். ஆகவே இதை வோட்டுக்கு விட சம்ம
திக்காது வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The motion was by leave withdrawn.